

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Michala Jantoše a soudkyň Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Markéty Fialové ve věci

žalobce: **obec Ž.**
sídlem Ž. 1, X U.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 4. 2024, č. j. KUOK 46646/2024

takto:

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 15. 4. 2024, č. j. KUOK 46646/2024 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Uničov (dále „MěÚ“) v působnosti speciálního stavebního úřadu (vodoprávního) uložil žalobkyni, jakožto stavebnici v řízení o vydání kolaudačního souhlasu, pořádkovou pokutu ve výši 5 000 Kč podle § 173 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) „*za neomluvené nedostavení se k závěrečné kontrolní prohlídce konané dne 26. 1. 2023*“ ve věci stavby vodního díla „*Prodloužení vodovodního řadu*“ na pozemku p. č. X v k. ú. Ž. u U.

2. Žalovaný ve výroku specifikovaným rozhodnutím zamítl odvolání žalobkyně a rozhodnutí MěÚ potvrdil.

II. Shrnutí obsahu podání účastníků

3. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného i MěÚ. Rozhodnutí žalovaného je podle ní nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť se žalovaný vůbec nezabýval odvolacími námitkami, resp. je nevypořádal tak, jak by měl. Zejména žalovaný podle žalobkyně zcela opomenul její pro spor stěžejní námitku, že neopatření protokolu o závěrečné kontrolní prohlídce podpisem starosty nemohlo způsobit průtahy ve správním řízení ani závažným způsobem ztížit kolaudační řízení, neboť (jak žalobkyně v odvolání podrobně rozvedla), zákon podpis nepřítomného starosty na protokolu o závěrečné kontrolní prohlídce nevyžaduje, a také že absence podpisu starosty žalobkyně v předmětném protokolu nemohla zavdat důvod k přerušení kolaudačního řízení. MěÚ si tak podle žalobkyně způsobil průtahy v kolaudačním řízení sám.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Napadené rozhodnutí podle něj není nepřezkoumatelné, neboť všechny námitky žalobkyně vypořádal, byť ne jmenovitě a strojově odděleně. Rozhodnutí obsahuje tento popis důvodů, pro které žalobce závažně ztížil kolaudační řízení: „*Nepřítomnost odvolatele samotná způsobila průtahy v rámci postupu v řízení – nutnost obeslat odvolatele za účelem doplnění podpisu v rámci protokolu o kontrolní prohlídce. Co více – v následujících dnech po kontrolní prohlídce se objevily nedostatky na stavbě („Prodloužení vodovodního řadu“), které mohly být (a za normálních okolností by byly) řešeny v rámci závěrečné kontrolní prohlídky, což však znemožnila právě odvolatelova nepřítomnost na závěrečné kontrolní prohlídce, pročež se znovu prodloužilo předmětné kolaudační řízení o odstraňování nedostatků na předmětné stavbě.*“ Povinnost stavebníka účastnit se závěrečné kontrolní prohlídky je podle žalovaného implicitně uvedena v § 133 odst. 4 stavebního zákona, z čehož jasně plyne důležitost přítomnosti stavebníka při takové prohlídce, a to nejen kvůli dokládání plnění jeho povinností dle § 152 stavebního zákona, ale i kvůli dalším náležitostem závěrečné kontrolní prohlídky stavby.
5. Dále žalovaný uvedl, že se během závěrečné kontrolní prohlídky podle MěÚ objevilo podezření na vady na stavbě, které by v případě přítomnosti žalobce bylo možné vyjasnit či přímo dohodnout jejich odstranění. Existence těchto vad byla v následujících dnech po vydání usnesení o přerušení řízení potvrzena ze strany M. V., a. s. a stavebníkem následně odstraněna. Jelikož bylo řízení přerušeno z důvodu doplnění podpisu stavebníka na protokolu ze závěrečné kontrolní prohlídky, jevílo se nadbytečným vydávat další usnesení o již přerušeném řízení. Následně došlo k vydání kolaudačního rozhodnutí, neboť se stavebník s protokolem seznámil, tento podepsal a vady na stavbě byly odstraněny. Novou závěrečnou kontrolní prohlídku podle žalovaného MěÚ nenařídil proto, aby neprotahoval řízení nutností vyrozumět o ní všechny ostatní účastníky řízení. Namísto toho MěÚ vyzval žalobce k podpisu protokolu z již proběhnuvší závěrečné kontrolní prohlídky. Připojení podpisu zástupce žalobce přitom nemělo sloužit k naplnění předepsaných náležitostí protokolu, nýbrž k poskytnutí možnosti seznámit se se závěry na místě projevenými a případně se k těmto i vyjádřit. Žalovaný tudíž takový postup vnímá jako vstřícný krok směrem k žalobci.

III. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud bez nařízení jednání.
7. Podle § 133 odst. 1 stavebního zákona provádí stavební úřad kontrolní prohlídku mj. *před vydáním kolaudačního souhlasu*. Stavebník, jakož i vlastník stavby jsou pak povinni [§ 152 odst. 3 písm. d) a § 154 odst. 1 písm. c) stavebního zákona] *umožnit kontrolní prohlídku stavby, a pokud tomu nebrání vážné důvody, této prohlídce se zúčastnit*.
8. Podle § 173 odst. 1 písm. b) stavebního zákona *stavební úřad může rozhodnutím uložit pořádkovou pokutu do 50 000 Kč tomu, kdo závažným způsobem ztěžuje postup v řízení nebo provedení kontrolní prohlídky, anebo plnění úkolů podle § 172 tím, že na výzvu stavebního úřadu se nezúčastní kontrolní prohlídce, ač je k tomu podle tohoto zákona povinen*.
9. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že žalobkyně dne 13. 2. 2022 podala MěÚ žádost o vydání kolaudačního souhlasu k užívání vodního díla „*Prodloužení vodovodního řadu*“ na pozemku parc. č. X v k. ú. Ž. u U. MěÚ dne 9. 1. 2023 vyzval žalobkyni k účasti na závěrečné kontrolní prohlídce stavby dne 26. 1. 2023 ve 12:30 na místě stavby s tím, že cílem prohlídky měla být kontrola plnění podmínek rozhodnutí, kterými byla stavba vodního díla povolena. Ve výzvě byla žalobkyně poučena o povinnosti zúčastnit se kontrolní prohlídky a možnosti MěÚ uložit jí pořádkovou pokutu podle § 173 odst. 1 stavebního zákona. Výzva byla žalobkyni doručena dne 10. 1. 2023. Dne 26. 1. 2023 se závěrečná kontrolní prohlídka uskutečnila, žalobkyně se však na ni bez omluvy nedostavila. O jejím průběhu sepsal MěÚ protokol, v němž uvedl, že podmínky společného povolení byly dodrženy, bylo vyhověno obecným technickým požadavkům na výstavbu a skutečné provedení stavby je v souladu s dokumentací ověřenou stavebním úřadem, a dále, že skutečné provedení stavby ani její užívání nebude ohrožovat zájmy chráněné zákonem o vodách, předpisy vydanými k jeho provedení a zvláštními předpisy, a že stavba byla vybudována dle projektové dokumentace, tudíž na základě místního šetření a předložených dokladů a po dostavení se stavebníka bude vydán kolaudační souhlas. Následně MěÚ usnesením ze dne 1. 2. 2023 rozhodl podle § 122 odst. 5 stavebního zákona o provedení kolaudačního řízení s odůvodněním, že žádost o kolaudační souhlas není z důvodu nepřítomnosti stavebníka na závěrečné kontrolní prohlídce úplná. MěÚ uvedl, že žalobkyně tím, že se nedostavila k závěrečné kontrolní prohlídce, ač k tomu byla podle stavebního zákona povinna, závažným způsobem provedení této kontrolní prohlídky ztížila. Téhož dne pak MěÚ vydal rozhodnutí o pořádkové pokutě, v jehož výroku uvedl, že žalobkyni ukládá pořádkovou pokutu ve výši 5 000 Kč za „*neomluvené nedostavení se k závěrečné kontrolní prohlídce konané dne 26. 1. 2023*“, v odůvodnění pak uvedl, že pokutu uložil proto, že žalobkyně „*závažně ztěžuje a zdržuje postup celého řízení*“.
10. Usnesením ze dne 2. 2. 2023 pak MěÚ rozhodl o přerušení kolaudačního řízení do 28. 2. 2023 za účelem „*odstranění závad bránících vydání kolaudačního rozhodnutí – doplnění potvrzení protokolu ze závěrečné kontrolní prohlídky*“. V odůvodnění usnesení MěÚ s odkazem na § 122 odst. 5 stavebního zákona uvedl, že požaduje doplnit protokol o závěrečné kontrolní prohlídce o podpis stavebníka s tím, že jinak bude řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno. Současně téhož dne MěÚ vyzval žalobkyni k doplnění jejího podpisu předmětného protokolu. Usnesení i výzva byly žalobkyni doručeny 2. 2. 2023.

11. Žalobkyně následně dne 3. 2. 2023 požádala podle zákona č. 106/1999 Sb., o zaslání protokolu o kontrolní prohlídce. Dne 6. 2. 2023 se starosta žalobkyně dostavil k MěÚ a protokol podepsal. Následně dne 8. 2. 2023 MěÚ žalobkyni protokol zaslal. Dne 17. 2. 2023 vydal MěÚ kolaudační rozhodnutí, jímž povolil užívání předmětné stavby. V odůvodnění rozhodnutí MěÚ znovu označil za jedinou vadu bránící vydání kolaudačního souhlasu absenci podpisu (zástupce) žalobkyně na protokolu o závěrečné kontrolní prohlídce stavby.
12. Žalobkyně brojila proti rozhodnutí o pořádkové pokutě obsáhlým odvoláním. S odkazem na judikurní závěry označila uložení pokuty za nezákonné z důvodu, že byla sankcionována za pouhé nedostavení se k závěrečné kontrolní prohlídce, aniž byla splněna druhá podmínka § 173 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, a sice, že by tím došlo k závažnému ztížení postupu v řízení nebo provedení kontrolní prohlídky. Naplněním této podmínky se MěÚ podle žalobkyně vůbec nezabýval a ve výroku ani odůvodnění rozhodnutí skutkově nevymezil, v čem mělo závažné ztížení postupu v řízení spočívat. Dále označila rozhodnutí MěÚ za zmatečné pro odlišné vymezení důvodu uložení pokuty ve výroku a v odůvodnění rozhodnutí. Poté poukázala na skutečnost, že při kontrolní prohlídce byl zjištěn skutkový stav na staveništi v potřebném rozsahu, neboť se stavba nachází na veřejně přístupných pozemcích, že měl MěÚ k vydání kolaudačního souhlasu k dispozici všechny potřebné informace a dokumenty, neboť žádost obsahovala všechny náležitosti i přílohy, že kontrolní protokol neobsahoval popis jakýchkoli závad na stavbě, a naopak MěÚ v protokolu uvedl, že kolaudační souhlas bude vydán. Obsah protokolu tak podle žalobkyně prokazuje, že její neúčast na kontrolní prohlídce neznemožnila žalovanému zjistit na místě skutkový stav ani naplnit důvod, pro který závěrečnou kontrolní prohlídku vykonal. Účast starosty u kontrolní prohlídky tak nebyla za účelem lepšího zjištění skutkového stavu zapotřebí.
13. Dále žalobkyně v odvolání uvedla, že závadu bránící vydání kolaudačního souhlasu pojmenoval MěÚ až v usnesení ze dne 2. 2. 2023 jako chybějící podpis žalobkyně na protokolu o kontrole. Tato úvaha je však podle žalobkyně chybná, neboť podpis osoby, která se neúčastnila kontrolní prohlídky, navíc bezproblémové, není zákonem vyžadován, k čemuž odkázala na judikaturu. Absence podpisu stavebníka na protokolu o závěrečné kontrolní prohlídce tak podle žalobkyně nemůže znamenat závažný způsob ztěžování a zdržování postupu v řízení. K vydání kolaudačního souhlasu byly splněny všechny podmínky § 122 odst. 3 stavebního zákona, přičemž MěÚ projevil v protokolu, který je veřejnou listinou, vůli tento souhlas vydat a v neúčasti žalobkyně neshledával žádnou překážku, takže je podle žalobkyně následné tvrzení MěÚ, že starostovou neúčastí došlo k závažnému ztížení správního řízení, neobhajitelné. Dále uvedla, že § 18 správního řádu vyžaduje na protokolu pouze podpis osob, které se jednání nebo provedení úkonů účastnily, takže MěÚ vyžadoval podpis starosty žalobkyně, jenž prohlídce přítomen nebyl, nezákonně, chybně vyložil § 122 odst. 5 stavebního zákona a řízení zatížil sám, neboť zbytečně proces vydání kolaudačního souhlasu překlopil do režimu kolaudačního řízení. Závěrem žalobkyně odkázala na judikaturu, podle níž je pořádková pokuta donucovacím prostředkem donucovací povahy, jehož smyslem je zajistit efektivní průběh řízení, přičemž zdůraznila, že v posuzované věci byl smysl a účel kontrolní prohlídky naplněn i bez její přítomnosti, takže zajišťovat průběh řízení pokutou nebylo třeba, tj. pořádková pokuta v daném případě nesměřovala k zajištění efektivního průběhu řízení, neboť kontrolní prohlídka proběhla efektivně.

14. Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím odvolání žalobkyně zamítl. V odůvodnění rozhodnutí uvedl, že podmínkou pro uložení pořádkové pokuty je dosažení určitého stupně intenzity, aby bylo možné hovořit o závažném porušení řízení, a nelze ji tedy uložit pouze na základě nedostavení se bez omluvy. Dále pak uvedl: „*Odvolateli byla uložena pořádková pokuta jakožto důsledek jeho neúčasti na závěrečné kontrolní prohlídce jakožto stavebník, přičemž tak učinil bez omluvy, či vysvětlení důvodu, proč se nedostavil. Odvolatel ani nereagoval na opakované telefonáty, kterými se zástupce MěÚ při závěrečné prohlídce pokoušel odvolatele zkontaktovat. Nutno podotknout, že realizaci závěrečné kontrolní prohlídky odvolatel sám inicioval a o jejím plánovaném konání prokazatelně věděl. Ani tato skutečnost však nevedla odvolatele k tomu, aby se k závěrečné kontrolní prohlídce dostavil jeho zástupce. Nepřítomnost odvolatele samotná způsobila průtahy v rámci postupu v řízení – nutnost obeslat odvolatele za účelem doplnění podpisu v rámci protokolu o kontrolní prohlídce. Co více – v následujících dnech po kontrolní prohlídce se objevily nedostatky na stavbě („Prodloužení vodovodního řádu“), které mohly být (a za normálních okolností by byly) řešeny v rámci závěrečné kontrolní prohlídky, což však znemožnila právě odvolatelova nepřítomnost na závěrečné kontrolní prohlídce, protože se znovu prodloužilo předmětné kolaudační řízení o odstraňování nedostatků na předmětné stavbě.“*
15. Žalobkyně podle krajského soudu označila napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů oprávněně.
16. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) platí, že „*z odůvodnění rozhodnutí správního orgánu musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů a jaké úvahy jej vedly k uložení sankce v konkrétní věci*“ (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 6. 2010, č. j. 9 As 66/2009-46, ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53, nebo ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). O nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů se jedná zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka reagovat. Pokud se ale správní orgán podstatou námítky řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námítky, o nepřezkoumatelnost rozhodnutí se nejedná. Správní orgány nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů má proto své místo zejména v situacích, kdy správní orgán opomene na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, bod 28, nověji např. ze dne 17. 8. 2023, č. j. 1 Afs 66/2023-79, bod 23).
17. V posuzované věci se však žalovaný s odvolacími námitkami žalobkyně řádně nevypořádal. Žalobkyně nepopřela, že se dopustila jednání, jímž je charakterizována objektivní stránka pořádkového deliktu podle § 173 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, tj. že se na výzvu MěÚ nezúčastnila závěrečné kontrolní prohlídky, ač k tomu byla povinná. Podstatou obsáhlé odvolací argumentace žalobkyně bylo však tvrzení, že v rozhodnutí MěÚ zcela schází zdůvodnění, jak naplnila žalobkyně druhou část objektivní stránky skutkové podstaty tohoto pořádkového deliktu, tj. následek v podobě ztížení postupu v řízení nebo provedení kontrolní prohlídky, nadto závažným způsobem. Žalobkyně velmi podrobně a s četnými

odkazy na judikaturu vysvětlila, že objektem předmětného pořádkového deliktu je řádné provedení kontrolní prohlídky a dosažení účelu správního řízení, přičemž zdůvodnila, že v nyní posuzované věci tento objekt její nepřítomností při kontrolní prohlídce porušen ani ohrožen nebyl, neboť závěrečná kontrolní prohlídka díky veřejné přístupnosti stavby úspěšně proběhla, a to podle obsahu protokolu o této prohlídce bez jakýchkoli výtek a s explicitně deklarovaným předpokladem vydání kolaudačního souhlasu.

18. Žalovaný však na podstatu těchto námitek v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vůbec nereagoval. Předně žalovaný vůbec nereagoval na v odvolání vytýkanou nepřezkoumatelnost rozhodnutí MěÚ. Dále, ačkoli v úvodu svého stručného odůvodnění konstatoval, že pořádkovou pokutu nelze uložit pouze na základě nedostavení se bez omluvy ke kontrolní prohlídce a že o „závažném porušení řízení“ lze hovořit jen při dosažení určitého stupně intenzity, následně uvedl, že *„nepřítomnost odvolatele samotná způsobila průtahy v rámci postupu v řízení – nutnost obeslat odvolatele za účelem doplnění podpisu v rámci protokolu o kontrolní prohlídce“*. V tomto odůvodnění však nenalezl krajský soud ani implicitní reakci na odvolací námitky žalobkyně. Žalovaný totiž shledal závažnost ztížení postupu řízení jednáním žalobkyně (jejím nedostavením se ke kontrolní prohlídce) v nutnosti obeslat ji za účelem doplnění podpisu na protokolu, aniž jakkoli reagoval na odvolací námitku žalobkyně, že vynucování jejího podpisu na protokolu o kontrolní prohlídce, jíž se neúčastnila, bylo ze strany MěÚ nezákonné (příčí se § 18 odst. 3 správního řádu) a že podpis stavebníka na protokolu o závěrečné kontrolní prohlídce není podmínkou vydání kolaudačního souhlasu podle § 122 stavebního zákona. Současně považuje krajský soud odůvodnění žalovaného v této části za rozporné, neboť nutnost obeslat účastníka lze stěží označit za závažný způsob ztížení postupu v řízení. Závěr žalovaného, že nutnost obeslat žalobkyni za účelem doplnění jejího podpisu na protokolu, je tak v rozporu s tezí, kterou sám své odůvodnění uvedl, a sice že je třeba „porušit řízení“ (slovy žalovaného) v určité intenzitě.
19. Krajský soud nepřehlédl, že žalovaný dále doplnil, že *v následujících dnech po kontrolní prohlídce se objevily nedostatky na stavbě, které mohly být (a za normálních okolností by byly) řešeny v rámci závěrečné kontrolní prohlídky, což však znemožnila právě odvolatelova nepřítomnost na závěrečné kontrolní prohlídce, pročež se znovu prodloužilo předmětné kolaudační řízení o odstraňování nedostatků na předmětné stavbě*. Tento následek však zmínil žalovaný jen nad rámec (uvozeno slovy „Co více...“) primárního následku – viz znovu *„nepřítomnost odvolatele samotná způsobila průtahy v rámci postupu v řízení – nutnost obeslat odvolatele za účelem doplnění podpisu v rámci protokolu o kontrolní prohlídce“*. Současně je tento zcela nový (MěÚ nezminěný) důvod ztížení postupu řízení nepřítomností žalobkyně při kontrolní prohlídce v příkrém rozporu s obsahem protokolu o předmětné prohlídce, jehož se žalobkyně v odvolání opakovaně dovolávala, takže i v tomto ohledu reakce žalovaného na odvolací námitky schází. Pro úplnost pak krajský soud doplňuje, že tvrzení žalovaného o následně zjištěných nedostacích na stavbě nemají žádnou oporu v obsahu správního spisu, a rovněž není zřejmé, jak by přítomnost žalobkyně na kontrolní prohlídce, či snad přítomnost jejího podpisu na kontrolním protokolu, mohla zabránit zjištění nedostatků na stavbě, jež se měly objevit až v následujících dnech po kontrolní prohlídce.

IV. Závěr a náklady řízení

20. S ohledem na výše uvedené krajský soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť jej shledal nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vrací věc žalovanému k dalšímu řízení. V něm žalovaný nejprve vyhodnotí, zda je vůbec přezkoumatelné rozhodnutí správního orgánu I. stupně, pokud jej shledá v tomto směru vyhovujícím, popř. bude-li mít za to, že jeho dílčí nepřezkoumatelnost lze zhojit v odvolacím řízení, pak se bude také řádně zabývat žalobkyní uplatněnými odvolacími námitkami a v novém rozhodnutí se s nimi vypořádá. Bude mít přitom na paměti, že pořádkovou pokutou vskutku nelze sankcionovat pouhou (byť zarážející) nezdvořilost starosty obce, spočívající v neomluvení se z nařízené kontrolní prohlídky stavby, o jejíž kolaudaci požádal. Právním názorem soudu je žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
21. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení procesně úspěšná žalobkyně má právo vůči žalovanému na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně představuje podle obsahu spisu pouze zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, jehož náhradu uložil soud žalovanému zaplatit v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, jež nastává již doručením jeho písemného vyhotovení účastníkům.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na nařízení exekuce.

Olomouc 18. listopadu 2025

JUDr. Michal Jantoš v. r.
předseda senátu